

Ocell II, JP, 2018

Els *meus* són càntics de gat.
Els *meus* volen sempre rasants.
Els meus pensaments tenen regust
dels teus llavis, i els meus ulls set
del teu esguard, i el meu alè remor
de la teua veu, i el meu tacte color
dels teus cabells quan el vent i jo
juguem a dibuixar-hi carícies
i altres mots que aprenem de nou.
En paraules petites fem casa.
Les dius i s'obren totes les finestres.
L'amor entra com un ocell i li parem taula:
ulls set, alè remor, tacte color...
Aquest matí no em trobava el cor.
L'ocell vola per totes les habitacions.
Potser sent els batecs de la teua mà.

[També en versió subtitulada ací](#)